

Een oorkonde uit de twaalfde eeuw vermeldt dat er in 1064 een kapel is gesticht in Dordrecht. Waarschijnlijk gaat het hier om de stichting van de Grote Kerk. Afbeeldingen op stadszegels uit 1240 en 1255 duiden er op dat er in Dordrecht in de 13 eeuw al een flinke kruiskerk met toren moet hebben gestaan.

De bouw van de toren werd begonnen in 1339. Bij de grote stadsbrand van 1457 raakten de toren en de kerk ernstig beschadigd maar de schade werd snel hersteld. Toen men de toren verder wilde afbouwen begon hij ernstig te verzakken. Een deel werd daarom weer afgebroken en in 1626 heeft men de wijzerborden geplaatst die de toren zijn karakteristieke uiterlijk geven. Pas in de jaren 60 van de 20e eeuw werd de verzakking van de toren gestopt door de aanleg van een fundering van beton. De toren stond toen 2.25 meter uit het lood.

In 1572 koos Dordrecht de kant van Willem van Oranje en ging over tot de Reformatie. Daarna werd de kerk 'Grote Kerk' genoemd. Vóór de Reformatie heette hij namelijk 'Onze Lieve Vrouwekerk'.

De Grote Kerk is een Brabants-gotische kruisbasiliek. De kerk is geheel in steen overwelfd. Beroemd zijn de koorbanken die zijn gemaakt tussen 1538 en 1542. Zij vertellen Bijbelse en wereldse verhalen door middel van sierlijk houtsnijwerk.

In de kerk bevindt zich een groot aantal kapellen van invloedrijke families en ook van ambachtsgilden. Tot 1829 kon men in de kerk begraven worden. Een groot deel van de vloer is dan ook bedekt met grafzerken.

In de kerktoren hangt de zwaarste beiaard van Europa : 67 klokken die samen 52.000 kg wegen. De zwaarste, de Jan Noorland-klok weegt met klepel meer dan 10.000 kilo. De oudste klok stamt uit 1460.